

AFTONBLADET

Publicerad: 2006-11-09

Textstorlek: 1 2 3

Föredömligt frågvis

■ ■ Azar Mahloujian har skrivit ett föredömligt reportage om zoroastrier i exil. Det är det sökande anslaget som är så fint. Till skillnad från många haussade reportageskrivare av manligt kön söker inte Mahloujian en sanning hon bestämt sig för i förhand, utan hon ställer frågor. Och sedan ställer hon fler frågor, och fler frågor.

Parsier, eller zoroastrier, flydde från nuvarande Iran till Indien för tusen år sedan när området islamiserades och gruppen kände det religiösa förtrycket växa. I dag är parsierna en inflytelserik grupp i det indiska samhället, industrimagnater, välutbildad medelklass. Bokens titel *Vi lyser som guld* kan ges många betydelser.

■ ■ Mahloujian imponeras över parsiernas metoder för överlevnad, de bygger egna bostadsområden, egna sjukhus och egna eldstempel dit icke-zoroastrier saknar tillträde.

Hon låter sig fascineras av familjen **Tata**, (Indiens **Wallenberg/Bonnier**) och andra stora parsiska industrifamiljer som utöver sitt industriella skapande också sponsrar alla möjliga former av kultur.

Men så stannar hon upp där, fler frågor, på nästa resa möter hon kritiker av den isolationistiska och chauvinistiska sidan av parsisk kultur. Hon berättar om hur kvinnor (men inte män) utestängs om de gifter sig med icke-zoroastrier och om hur de etablerade invandrarna ser ner på parsiska flyktingar från dagens Iran. (Många av Indiens parsier tycks längta tillbaka till shahens tid.) Och hon lyfter på täcket och ställer den känsliga frågan om förmögenheterna kanske har sitt ursprung i opiumhandel.

Hon undrar också vad det egentligen betyder när några starka aktörer styr in pengar i trossamfund och i kulturvärlden. Vem vågar då ställa frågor kring själva strukturen?

Azar Mahloujian.

Foto: HELEN PE

Reportage

Azar Mahloujian
VI LYSER SOM GULD - Ett
reportage om zoroastrier i exil
Atlas

■■Ja, det är kort och gott imponerande sökarbete Mahloujian gett sig ut i som omöjligt kan återges här, och det är förstås Mahloujians egen identitet som flykting i Sverige som fört henne på denna resa. Hon söker exilens mekanismer i djupare mening.

Hennes slutsatser kunde gälla många folk i förskingringens tidevarv.

■■Det slår mig en sak apropå Tata och de andra magnaternas inflytande över samhällslivet. I slutet av boken, på sista sidan, står det: "*Tack till Helge Ax.son Johnsons Stiftelse*". Hur styr våra egna magnatfamiljer kulturlivet i banor som gynnar deras intressen?

Ett ämne för Mahloujian? Jag har svårt att tänka mig ett bättre namn.

[Joar Tiberg](#)

Utskriftsdatum: 2006-11-11

Webbadress: <http://www.aftonbladet.se/vss/kultur/story/0,2789,927916,00.html>

Tipsa oss!

MMS & SMS: 72104

Mejla: ettan@aftonbladet.se

Ring: 08 - 411 11 11

© Aftonbladet Nya Medier